

„Edinost“

haja enkrat na dan, razen nedelj in
razpikov, ob 4. uri zvečer.

Naročilna značka:

za celo leto 34 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na os-
ročne brez priloge naročnine se uprava
ne odira.

Vo tobakarnah v Trstu se prodajajo po-
suzne številke po 6 stotink (3 nč.);
svet Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 870.

Edinost

Glasiilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vratah v petito. Za več-
kratno naročilo s primernim popustom
Poslana, osmrtnice in javne zahvale do-
mači oglaš itd. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo
Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
jema upravništvo. Naročnino in oglase
je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v
ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in
sprejemanje inseratov v ulici Molin
piccolo št. 3. II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Razgovor ruskega časnikarja N. K. Sibir- jaka s Poljakom na Poznanjskem v Prusiji.*)

I.

»Kmetijski kralj« je sedel na tronu, v na-
vadenem naslonjaču, okolo katerega ni bilo
pažev, ne dvorskih, ampak samo jaz sem bil,
ruski časnikar, pa po stenah razobešene slike,
živi spomini mladosti. Govorim o Maksimili-
janu Jaekovskem, 86-letnem starčku, očevideu
poljskih ustaj, poljskem plemiču in patrijotu,
vedno še živahnem in verujočem v boljšo bo-
dočnost. »Kmetijskega kralja« so ga sami Nemci
krstili, ker je Jaekovski okolo leta 1870. v
Poznanjski provinciji snoval kmetijska društva,
jim dal potrebno organizacijo in vlada sedaj
nad 10.000 poljskih kmetov. Da bi pa dru-
štva ne razpadla in kmetje ne uganjali ne-
umnosti, je Jaekovski zahteval priznavanje le-
njegove lastne volje in nobene druge. Da se
ni on postavil na kraljevske dostojanstvo,
kmetje bi bili že davno napravili celo vrsto
otročarij.

Pred kratkim so na primer hoteli po-
slati oficijelnega zastopnika svojih društev na
shod v Krakovo, »kralj« pa jim je prepove-
dal to in objavil svojo voljo, namreč, da se
»smejo odpeljati tja, ali samo kakor privatne
osebe, ne pa kakor zastopniki, sicer bo nem-
ška vlada društva preganjala«. Kmetje so se
spametovali. Da pa je imel »kralj« prav, to
se je pokazalo kmalu: neki dvorni služab-
nik cesarja Viljelma, rodom Poljak, je imel
na tem shodu govor v čisto poljskem duhu
in — takoj je nehali biti dvor-
nim! Kakor društveni delavci si je »kralj«
med Poljaki v Nemčiji stekel toliko simpatij,
da njegovi portreti bleste sedaj v oknah skoraj
vseh Poznanjskih prodajalen — poleg
portreta cesarja Viljelma: nemški cesar v
oficirski uniformi s čelado, »kralj« pa v polj-
ski narodni noši s poljsko narodno čepico na
štiri ogle.

Nemcev »kralj« ne mara. Sam na sebi
pa je bitje, ki ne žali nikogar, niti muhe ne.
In nemška vladaga čisla po za-
slugi in ganikdar z ničemer ne
žali.

Kmetijska društva je Jaekovski osnoval z
namenom, da podpira posestnike in kmeto-
valce s tem, da razširja med njimi kmetiko-
gospodarska znanja, vzajemno pomoč, posebno
pa, da ureja odnose med mestom in vasjo.
Mesto potrebuje kmetiko-gospodarske prid-
elke, vasi pa potrebujejo izdelke mestnih
tovarnarjev in obrtnikov. Po mestih se na-
hajajo poljska »kreditna društva«, po vaseh
pa »kmetijska društva« Jaekovskega. V občem
dopolnjuje eno drugo, da je podlaga živah-

*) Po listu „Novoje vreme“ št. 9124 in 9125.

PODLISTEK

Pripovedovanja starega papirja.

Hrvatski spisal Šandor Gjalski. Poslovenil M. C. t. č.
Ta cesarska vojska mu je bila tako zo-
perna, da niti lastnega brata ni puščal pod
svojo streho, ker je bil isti banderjalni
major.

In v tem je bil zapletljav v ljubezni mla-
dega Ivana s Klemenovičevu Lujizo. Ivan
je bil cesarski častnik, oče njegov je bil
slaven avstrijski general — to sti bili taki
dve zapreki, da ja ni bilo moči premagati
pred Lujizinih očeta. Iz listov je razvidno,
da je Ivan še le o drugem svojem mučenju
v domovini dobil priliko, da se je približal
deklici in se seznanil žnjo ter započel ljube-
zen, ki mu je donesla srečnih in velikih
trenotkov, tako gorostasno ljubezen, ki ne bi,
tako rekoč, niti mogla nastati in razviti se
drugače, nego le v tistih heroičnih dneh na
početku devetnajstega stoletja in na početku
romantične dobe.

nemu prometu med mestom in vasjo; no, na
tak način, da poznanjski Poljaki porabljajo
pridelke samo poljskega kmetijstva in izdelke
samo poljske obrti, tako, da so se s kitajsko
steno ogradili od Nemcev in zavarovali pred
nepotrebnim izkoriščevanjem. Členarina znaša
v »kmetijskih društvih« samo 1 marko. Nem-
ška vlada se s početka ni posebno milostno
vedla do kmetijskih društev ter je postavila
pravilo: vsakega novega sočlena, ki je vstopil,
je nemudoma naznaniti policiji, sicer
mora vsaki člen vseh društev plačati 15
mark kazni. Členov je pa 10.000. Nekoč so
po malomarnosti pozabili naznaniti novega
člena. Trebalo je plačati kazen. Dvignil se
je šum in krik in kmetje so se tako prestra-
šili, da so hoteli celo izstopati, boječi se ta-
kih kazni v bodoče. Tu pa se je pokazal
»kralj« s svojo neomejeno voljo:

— Mirno! Na mestu! je izrekel svojo
voljo. Društev ne zapuščajte! Marveč bodite
za naprej natančni in noben Mihel vas ne bo
kaznoval!

86-letni »kralj« je star in obnemogel. Roki
se mu treseti, kadar jemlje čašo s čajem.
Govori skrajno počasi. Vendar pa je, v obče,
ne kakor starčki, ampak krepak in gibčen;
hodi vedno v narodni poljski noši, poučuje
svoje kmete, čita knjige, sledi politiki, se
spominja časov, ko je živel v Rusiji, kjer
je imel v Volynski guberniji leta 1850. po-
sestvo, je sicer pozabil ruski jezik, a še danes
prekrasno pomni in citira pesmi Pu-
škina.

Tak je »kmetijski kralj«. V njegovi sobi
više po stenah portreti njegovih prednikov
— čisto poljska lica, ženska in možka, v
oblekah poljskih magnatov in slahčičev;
ravno nad pisalno mizo pa velik portret v
oljnatih barvah nekega mladega človeka. Ne-
hotè je obračal zanimanje na-se se svojim
zamišljeno-žalostnim licem sanjača, mladostjo
in čudno obleko, podobno kozaškemu kaftanu,
s sabljo in nekim orodjem, podobnim mu-
šketi.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 29. avgusta 1901

**Glasovi o pok. grafu Franu Co-
roniniju.** Ker se tudi nekateri slovenski
listi, v opravičenem spoštovanju do človeka
Coroninija, ne morejo povspeti tako daleč,
da bi govorili resnico o politiku in držav-
niku Coroniniju, in da torej govore le o tem,
kar je pokojni za nas dobrega storil, ne pa o
tem, kolikor nam je škodoval, hočemo se pod
tem naslovom še nekoliko pobaviti s politi-
kom grafom Franom Coroninijem.

Pisma in zapiski govore dovolj jasno o
žaru in o nežnosti te ljubezni, a tudi tradi-
cija je ohranila isto o njej. Srečni so bili
osebno dnevi, preživljeni na deželi, kjer je
bilo imetje Lujizinih starišev v bližini imetja
Ivanovega očeta. Res je sicer, da Ivan tudi
tam ni smel v hišo Klemenovičevu. Poskušal
je, da bi začobil dovoljenje, ponižal se celó
do prošnje, ali Klemenovič je bil trd in ni-
kakor se ni dal preprositi ni od žene, ni od
sestre. Listi pa nam pričajo, da s tem nika-
kor ni zabranil ljubezni svoje hčere. Neko-
likokrati je hotela, da bi se zaupala svojemu
očetu in da mu pove vse in da izprosi pri-
njem milosti in dobrote. No, Ivan nikakor
ni hotel tega. V jednem lističev je nekaj
sledil o tem. Tu jo roti, naj odneha od svoje
namere in jej piše: — »Ti moraš poznati
svojega očeta. On ni navaden človek, ki bi
se omečal po nekoliko politih solz in ro-
tenja. On je trd, odločen, poln volje in mo-
ralne moči. Tako mi ga opisujejo vsi in
pravijo, da ga od tega, za kar se je enkrat

Tu imamo n. pr. pred seboj list »Hr-
vatska«, ki donaha uveden članek o pokoj-
niku. Zagrebški list povdarja, da je bil po-
kojnik od vseh spoštovan zbook svojega zna-
čaja, svojega uma in svoje ljubeznjivosti.
Kakor politik je bil — Avstrijec. Kakor tak je
prišel večkrat v konflikt z Italijani. Pokojni
je izustil oni znameniti rek, da je parlament
»luogo di traffico« — kraj barantanja. Ni se
pa zavedal, da je temu največ kriva tista
nedoločna politika, kateri je bil
ravno on prototip vzlie vsem
vrlinam!! Kaj je bil pokojni? Je-li bil
ustavoverec? Je-li bil avtonomnih načel? Je-li
bil federalist? Je-li bil z Nemci ali s Slo-
vanci? Je-li bil z Italijani? Nič ni bil od
vsega tega! Zasnoval je bil klub, kate-
rega je moral imenovati po sebi, ker ni imel
programa! Zbral je okolo sebe take najraz-
ličnejše elemente, katerim ni bilo mesta v
nobnem drugem klubu. Pa je ravno on go-
voril, da je parlament — luogo di traffico!
Je li se je bilo čuditi temu? Centrumi ob-
stojte v vseh parlamentih, ker so prehod od
ene stranke do druge. Program imajo isti ali
z desnico ali levico, ali taktiko imajo drugo
in v formi zastopajo najblajšo nijanso. Cen-
trum Coroninija ni bil tak. On je bil brez
programa in brez nijanse. Forma njegova je
bila uglajena, ali ne radi kakih političnih načel,
ampak le radi njegove kavalirske nravi.
Narodnosti pa, ki hočejo ravnopravnost, si
morajo staviti vprašanje: ali je v okvirju se-
danjega sistema mogoče izvesti ravnoprav-
nost, ali pa se mora država preustrojiti na dru-
zih temeljih?! Ali tako, ali »luogo di traffico«!
A ker je graf Coronini hotel nekaj srednjega,
nekaj, kar bi ne bilo na koncu — nič, pa
je ravno njegova politika največ
pripomogla v to, da je parlament za-
služil ime, ki mu je je dal on: »luogo di
traffico«!

Jutri se malce pogovorimo s »Triester
Tagblattom«.

Deželnozborske volitve v Galiciji.

Poljski centralni volilni odbor je že izdal svoj
oklic za prihodnje deželnozborske volitve.
Nam se dozdeva v tem manifestu še precej
— farizejstva. Kako naj drugače imenujemo,
ako rečeni volilni odbor zatrja, da nikomur
ne usiljuje svojih kandidatov, z druge strani
pa pravi, da hoče storiti vse možno,
da pridejo v deželni zbor sami »dostojni, raz-
zumni, postavni in s potrebami dežele na
vse strani seznanjeni možje, ki bodo — tu
leži zajec — tesneje spajali socialne vezi«?!
Kaj je to drugače, nego farizejstvo, ako polj-
ski centralni volilni odbor zatrja, da nikomur
— torej tudi ne Malorusom — ne usiljuje
svojih kandidatov, na drugi strani pa zah-

odloči, ne odvrne nikdo več. In tudi če te
silno ljubi in da si mu najmileje dete — on
ne odneha tebi! Poznam jaz to — in na vse
zadnje sem tudi jaz tak — ako Bog da!...
On ne privoli nikdar, da bi cesarski vojak
prišel v njegovo rodbino, in k temu še vojak,
kateremu je tudi oče isto, in to še proslavl-
jen cesarski vojak. Ako mu torej porečeš,
da me ljubiš in želiš iti za menoj — njegov
odgovor bo, da te še za časa spravi v sa-
mostan, ali, ako ne v samostan, ker je ilu-
minut in revolucionarec, potem pa že najde
drugo varno mesto, kjer te skrje pred me-
noj. Potem pa bi ves moj načrt pal v vodo
— in mi dva bi bila zares ločena.

Ivanov načrt je odgovarjal nravi in duhu
one junaške generacije, ki so jo zgojile fran-
cozke vojne po vsej Evropi. Ivan Deligjor-
gevič je bil v resnici junaški in podjeten
mladenič, ali poleg tega tudi nežen — skoro
mehka in čustvena duša, nagnena tudi k
peziji in misli. Med dedovo korespondencijo
je tudi listov njegovih, ki vsi pričajo, da je

teva, naj bodoči poslanci odpravijo vse, kar
izpodkopuje moč narodnega organizma Polja-
kov? Torej samo Poljakov! Torej narodni
organizem Malorusov se ne upošteva! Ali
naj tudi zastopniki Malorusov skrb le za
moč narodnega organizma — Poljakov?! Tega
ni možno pričakovati! In vendar postavlja ta
volilni odbor svoje kandidate tudi v volilnih
skupinah, ki so notorično po veliki večini
maloruske! In ti kandidati so le prepogosto
tudi voljeni! Kako! S kakimi sredstvi! Za-
trjevanje centralnega volilnega odbora, da ne
vsiljuje kandidatov, ni torej nič več nego
gola fraza. Usiljuje jih celo drugemu brat-
skemu plemenu in dela zanje z vsem apar-
atom! Ker, ako ne bi bilo nikakega »usilje-
vanja«, bi bilo nemogoče, da bi deželni zbor
dežele, ki je po veliki večini maloruska, imel
veliko — poljsko večino. Farizejstvo je na-
dalje, ako volilni oklic z obžalovanjem govori
z elementi, ki motijo mir v deželi! Le malo
več socialne, gospodarske kulture in na-
rodne pravičnosti in svobode bi trebalo v
Galiciji! A gospodovalni sloji odrekajo vse
to svojim drugače mislečim lastnim rojakom,
onim slojem, ki ječe v nižini gospodarski in
kulturelni, in odrekajo soplemenim Maloru-
som! Od todi nemiri in deželi, od todi
silne demonstracije — lačnih!

Zavod sv. Jeronima. Iz Rima po- ročajo, da se je od kompetentnih krogov do- znalo, da se laška vlada ne bo mešala v stvar zavoda sv. Jeronima, ker — no ker, nima v to nikake zakonite pravice in ker spada zavod v Rimu jedino le pod upravo. Sv. Stolice. V sled te izjave so menda vendar le splavale po vodi vse nade laških listov in tistih famoznih laških Dalmatincev v Rimu, ki dosedaj še morda vedeli niso, da obstoji kje na svetu kaka Dalmacija! Zastonj je bilo torej vse njih upitje, zastonj vse grožnje z intervencijo laške vlade! Vse ostane, kakor je določila Sv. Stolica! In laški listi ter rimski »Dalmatinci« se lahko obrišejo pod nosom.

Pa mislite, da so se res udali v svoje
osodo? O ne! Sedaj so ti navihanci iztak-
nili, da ako tudi nima laška vlada pravice
do umeševanja, ima pa tako pravico avstro-
ogerska vlada in da bo ta bržkone tudi po-
sredovala v prilog onih — prosimo vas nikar
se ne smejte — famoznih rimskih »Dalma-
tincev« ter proti interesom svo-
jih državljanov. No, no, ta je pa
vendar malo predebela še celo za zatelebano
laško publiko. Tu zopet vidimo resničnost
pregovora, da je od resnega do smešnega
samo jeden korak.

**Posojila za vinograde, opustošene
po trtni uši.** Ministerstvo za poljedelstvo

mного čital, pričajo o mnogem razmišljanju
in skoro o nežnem čustvovanju. Ali tudi ta
pisma kažejo, da je bil že s prve mladosti
odločen, neustrašljiv in do neke mere nagnen
— če že ne k pustolovstvu, ali vendar k
nečemu, kar Francoz dobro izraža z besedo
»aventure«.

Ko je konečno uvidel in se prepričal, da
Klemenoviča nikdar ne pridobi za-se, je v
tisti romantično-heroični dobi, po duhu svo-
jega časa, odločil, da si Lujizo osvoji tako,
da jo odvede. Iz nekega lista, ki ga je malo
popred pisal dedu, je razvidno, da se je pre-
mišljeno lotil dela; tudi računa povsem zaup-
ljivo na duhovniško pomoč, ker je bil Kle-
menovič omržen v krogih duhovništva zaradi
svojih brezverskih nazorov in očitnega na-
sprotstva duhovščini. In res je, ko je moral
v vojsko, ko je počila vojna, odvel je deklico in
jo vzel seboj; pak je našel duhovnika v
okolici, ki je še isti večer Ivanov zakon z
Lujizo zvezal z blagoslovom.

(Pride še.)

Tržaške vesti.

je razposlalo podrejenim namestništvom nastopni razglas: »Opaža se, da stranke čisto iz različnih razlogov ne dvigajo takoj brezobrestnih posojil, dovoljenih jim od ministerstva za poljedelstvo, po poročilu namestništva, za obnovo vinogradov, opustošenih po trtni uši. Trajnost vporabljanja postavljene kredita za dovoljevanje brezobrestnih posojil pa nehuje z letom, sledečim letu nakazanja, tako, da se posojila, ki niso bila dvignena po tem času, ne izplačujejo več. Ako se ni zaprosilo za nakazanje kredita, ali ako niso stranke pravočasno zaprosile za izplačanje pristojećih jim obrokov iz že nakazanega glavnega zneska, ima kredit zapasti.

Italijanski jezik v Albaniji. List »Albania«, ki zastopa albanske interese in izhaja v Bruslju, priobčuje o vprašanju laškega jezika v Albaniji sledeči članek:

»Neki čitatelj iz Italije nam je doposlal jeden odtis lista »Il Momento«, ki izhaja v Salerno, v katerem čitamo doslovni govor poslanca de Marinisa, ki ga je govoril v italijanskem parlamentu dne 8. junija t. l.

Govor o jezikovnih razmerah v Albaniji, je rekel salernski poslanec: »Znano je, da so Albanci dvojezični, da govore laški in albanski jezik tudi v gorah (razun na jugu, ki se je pogrčilo).« Naj nam oprusti gospod de Marinis, ali s to trditvijo je zakrivil veliko zmoto in ako je ne popravi, bo njegova resnost neizogibno kompromitirana.

Izvemši Skadar, Durazzo, Valono, ki so, kakor pristaniška mesta, bila pod gospodstvom beneške republike in kjer se je udomačil laški jezik, se v nobenem drugem kraju v Albaniji ne pozna tega jezika. Tako n. pr. — izvemši obmorska mesta — se v vsej južni Albaniji, med stotisoči muslimanskih Albancev nahaja jeden sam, ki govori laški jezik in to je glavni urednik tega lista. Kdor bi nam mogel dokazati nasprotno, podarimo mu dvajsetisoč frankov. Odveč bi bilo torej, ako bi hoteli še nadalje pobijati debeli pogrešek poslanca Marinisa.

Zagenetno oboljenje nemškega cesarja. »Neue Fr. Presse« je prejela iz Berolina brzojavko, da je cesar Viljem na svojem zadnjem potovanju v severne dežele s spremstvom vred srečno ušel nevarnosti. Visoka gospoda so lovili ribe in so dali naložene ribe okaditi. Po vžitku teh rib pa so vsi gospodje oboleli, nekateri celo hudo. Zlasti hudo je bilo cesarju Viljelm samemu. No, ozdravel je zopet kmalo po svojem povratku, dočim nekateri gospodje iz spremstva še danes močno trpe na naslednjih silnega oboljenja.

Spor med Turčijo in Francijo. Kakor smo že sporočili, so se diplomatični odnošaji med Turčijo in Francijo pretrgali, francoski poslanik Constans je vsled naloga svoje vlade odpotoval iz Carigrada, turški poslanik v Parizu, ki je sedaj na dopustu v Bernu, pa je dobil ukaz, naj se ne povrne na svoje mesto v Pariz. Constans je prijavil vsem ostalim poslanikom v Carigradu svoj odhod in jim naznanil, da je vodstvo poslanništva začasno poverjeno svetovalcu Bapstu, ki pa nima polnomočja. Constans je naznanil tudi vsem francoskim konzulatom na Turškem, da so diplomatični odnošaji med obema državama pretrgani in jih je pozval, naj tudi v bodoče ščitijo francoske interese. Ako se ta spor pojstri, utegnili bi imeti jako resnih posledice za ves evropski položaj, ker ni je sedaj nevarnejše stvari za uničenje evropskega miru, nego diranje v trhlo turško državo. Balkansko vprašanje, ki visi neprenehoma kakor Damoklejev meč nad glavami evropske diplomacije, utegnili bi nakrat priti v akutno stanje in razun Francije, ki je sedaj direktno udeležena, vstale bi po koncu takoj tudi: Rusija, Avstrija, Nemčija, Italija in Angležka. Sicer pa je upravičena nada, da se stvar ne pritira do skrajnega, v kar nam je porok tudi prizadevanje sultanovih odposlancev, da bi bili Constans pregovorili, naj ne odpotuje iz Pariza. Turčija si je svesta resnosti položaja in bo vsekakor skušala ugoditi francoskim zahtevam.

Vojna v južni Afriki. Iz Petrograda poročajo, da se širi govorica, da bo car osebno govoril s kraljem Edvardom glede mirovnih pogojev, ki naj bi se ponudili Burjam. Tudi o svojih sestankih z nemškim cesarjem in Loubetom da bo govoril o južnoafriški vojni.

Dejstvo, da se burski poslanik dr. Leys nahaja v Parizu, razlaga se tako, da bo isti skušal izposlovati pri carju, da vsprejme Krügerja v avdijencijo.

Grozna noč. Sinoči ob 11. uri je začelo polagoma deževati, a ta, s početka miren, jesenski dež naraščal je vedno bolj in bolj. Počelo je grozno grometi in treskati zaporedoma, da je bilo kar groza in da gotovo ni spal nikdo v vsem mestu. Kakor da so zbesneli vsi elementi! Vodni kanali so se kmalu zamašili z zemljo in drugimi predmeti, ki jih je voda nanesla; in voda je začela odtekati po ulicah ter je naraščala vedno bolj, tako, da je po nekaterih mestih pokrila vso ulico ter dosegla celo pol metra višine. Kavarna Chiozza in prostor pod oboki pred kavarno je bil ves pod vodo, tako, da so morali gostje, ki so se zatekli tja pred grozovito ploho, zbežati na mize, markerji pa so bosonogi stregli — namiznim gostom.

Po ulici Barriera vecchia se je valila navzdol kar cela reka, ki je nosila seboj vsakovrstne predmete, med temi celo tropo »angurij«, katere je voda pobrala kakemu revnemu prodajalcu na »piazetti«. Ulica Zonta je bila vsa pod vodo in izgledala, kakor jezero. Posebno interesanten je bil pogled na stopnice, vodeče z lesnega trga h kapucinom, ki so izgledale kakor velikanski slap vsled vode, ki je peneče se drvila navzdol. Tudi veliki trg je bil skoraj popolnoma pod vodo. Na mnogih krajih je voda udrla v gostilne in kavarne in še celo v zaprte zaloge in provzročila ogromne škode. Voda po kanalih je drla s tako silo, da je privzdigala skrli in odpirala kanale. Čudno pri vsem tem je bilo, da je ob taki nevihti morje ostalo popolnoma mirno. Iz Sv. Križa nam poročajo n. pr., da je bila jedna ribiška ladija ves čas, ko je besnela nevihta, na odprtem morju. Najhujše je bilo ob pol uri popolnoči. Ribiči so še le ob 3. uri zjutraj pripluli v križko pristanišče. Nevihta je prišla, kakor nam pripovedujejo isti, od zapada. Opazili so, da se je ob času gromenja in treskanja ladija silno stresala.

O sinočni nevihti došel nam je tudi sledeči dopis:

Noč med 28. in 29. avgustom t. l., ostane marsikomu v neizbrisnem spominu!

V Trstu je gotovo malokdo, ki bi pomnil drugo tako noč. Bilo je okolo 11. ure ko nas je prijatelj, prišedši k našemu Jožetu v ulici Geppa, obvestil, da zunaj pada velik dež.

Ker smo bili vsi brez dežnikov, smo čakali vremena, da moremo domov! Okolo polnoči pa je začelo strašansko deževati in je jela padati toča, debela kakor orehi! To je trajalo skoraj celo uro. Naenkrat je krčmar opazil, da je voda začela pritekati v klet. Niti 5 minut zatem je že bila voda tudi v krčmi, a ulica Geppa je bila vsa pod vodo! Že smo se ogledovali, kam naj zbežimo in smo za prvo pomoč zbrali — mize! Naš nesrečni Jože je bil v nevarnosti, da mu izteče več sodov vina; no izmed gostov se je nekdo osrečil toliko, da je šel v klet do pasu v vodo in je zabil vse posode.

Misliti je bilo, kako izprazniti toliko vode iz kleti! Krčmar je šel na bližnje postajo gasilev prosit, naj mu proti plačilu pomagajo rešiti imetje, nahajajoče se v največi nevarnosti. Ali odgovorili so mu, da oni ne gredo pumpat vode iz kleti, ker toda ni njihov posel!!

Revež se je obrnil do nadzornika del novega nabrežinskega vodovoda in ga prosil, naj mu posodi eno brizgalnico, kar mu je bilo takoj dovoljeno.

Še več, gospod Visintin ni dovolil samo brizgalnice, ampak je poslal tudi svoje ljudi, da so šli na pomoč nesrečnemu krčmarju. — Radi tega čina zasluži g. Visintini, da ga tu javno pohvalimo, kakor moramo pohvaliti tudi moztvo, ki je storilo več, nego svojo dolžnost, dasi je bilo utrujeno od vsakdanjega dela!

Delali smo vsi in ne vse kripnje, samo da bi zmanjšali škodo našem nesrečnemu Furlanu.

Ko je začela voda upadati vsled brizganja, sta se podala dva moža v klet ter tam preiskala vso posodo in našla vse v redu. Žalibog, da je krčmarja, našega Jožeta Furlana, čakala še druga nesreča.

Ko je namreč voda upadla na 1/2 metra, se je, bogsigavedi kako, snela ena pipa iz velikega soda in je tako odteklo gotovo nad dva hl vina!

Zraven tega se mu je razbilo mnogo butiljk finih vin in znaša škoda gotovo do 600 kron!

Dolžnost naša je, da našega Jožeta, krčmarja »Andemo de Franz« v ulici Geppa,

podpiramo in mu tako pomagamo poravnati ogromno škodo!

Dostaviti nam je še, da je po mestu padala grozovita toča, iz česar smo sklepali, da je povzročila po okolici velikansko škodo. Iz poročil pa, ki so nam dosedaj došla iz okolice doznajemo, da tam ni bilo tako hudo, kakor smo se bali. Upamo, da so istotako srečno prestali nevarno noč tudi po drugih krajih. Le iz bližnje okolice koperske doznajemo, da je škoda precejšnja.

List tržaških milijonarjev in pa — Finsko! Ne da bi se ti debeluh vpraševali, kako se godi Slovanom v Avstriji in še posebe nam Slovincem, njih ožjim sodeželanom! Ne da bi napisali par besed v prilog nam, ki smo tlačeni in zatirani od vseh mogočih strank. Ne, to jim ne prihaja na misel. Tako visoko se še ni priklopalo pravico ljube in usmiljenje njihovo! Pa so se še ti v vsej obilici živčevij ljudje lotili peresa ter so napisali članke o zatiranju Fincev, katere da hoče Rusija narodno pokončati!

Ker ste že tako mehki napram malemu fidskemu narodiču, in ker že tožite, da mu Rusija jemlje privilegij svojega lastnega vojaštva, vas vprašamo: zakaj pa se niste svoječasno zavzeli za bivši naš okoličanski batalijon?! Zakaj ste celo pritiskali na tedanjo vlado, naj ista uniči tradicionalni batalijon naših vrljih okoličanov?!

Doma, doma bi se pobrigali za jednako pravico vsem, ne pa v — daljnem Finskem! Doma pobijajte kričečo krivico! Altro che — Finsko! Hvala lepa na takih človekoljubih in pravico ljubih, ki zahtevajo le od — drugih, naj bodo pravični in človekoljubni! Wozu denn in die Ferne schweifen, denn das — schlechte liegt so nah?!

Zopet jedna stran iz naših tržaških razmer! Včerašnja židovska eunja proslavlja slovenskega odpadnika Tominza (Tominec), češ, da je bil ta vsikdar na strani tržaških irredentarjev!

Ko je svoječasno (predno jo je neka znana ekscelencja navela na »bolje« pot, manje nevarne, ki pa vendar dočajajo do istega cilja!) tržaška irredenta nastopala javno proti Avstriji, da je bil ta Goriziano (!) vedno v prvih vrstah irredente! Da umazanece proslavlja irredentarska junaštva, naj bi že bilo, saj je to edini njegov posel; ali, da tista eunja ob enem nesramno žali spomin dveh tržaš. poštenjakov, ki sta svoječasno tega »slavnega« patrijota — namazala: to je pa že prava židovska nesramnost!

Dotičnika nista bila naše narodnosti, toda bila sta dobra in poštena moža, kakoršnjih je danes le malo v Trstu.

Tominec ali Tolnec je bil do včera glavni nadzornik javnih nasadov, da si se je spoznal v tej stroki toliko, kolikor se umeje zajec na boben! Vdobil pa je to mastao službo, ker je bil mož zaslužen — za irredentizem, kar mu židovsko trobilo javno priznava! Torej v nagrado, kakor sinekuro!

Sedaj se je moral vsled starosti (ima 79 let) umakniti, a njega mesto zasede skoraj gotovo »dvakrat slavni« sin drugega velikega »patrijota« se slovensko krvjo v žilah, namreč Rascovich (Rašković), ki ne bo v nobenem pogledu zaostajal za svojim prednikom!

O nasadih ve Rašković le toliko, kolikor je kaj takega kedaj — čital v kaki knjigi! To pa je dovolj. Nasade naj pozna v teoriji, v praksi pa — nekaj drugega in eamorri je postreženo! — Ljudstvo pa: plačaj in molči!!

Ponižna prošaja, oziroma vprašanje. V vladnem listu »Osservatore Triestino« od dne 27. t. m. čitamo neki »Avviso di concorso«, v katerem tukajšnje ces. kr. poštno ravnateljstvo razpisuje službo poštnega raznašalca (comesso) za ces. kr. pošto v — **Duttuole.**

Ker je ta razpis službe le v laškem jeziku in ker nam ni znano, kje se nahaja kaka ces. kr. pošta pod imenom »Duttuole«, prosim slav. ces. kr. poštno vodstvo, ali (ako bi nam to ne hotelo odgovoriti), pa — kakega »velikega« učenjaka-geografa, naj nam pove, na katero stran sveta leži ta nam povsem neznan kraj?!

Pa še jedno vprašanje, ker imam ravno pero v svoji desni roki! Interpelacije radi pačenja krajevnih imen so v našem Primorju na dnevnem redu. Italijani interpelirajo, ker (kakor trde oni se svojim znanim muso rotto) mi Slovenci pačimo krajevna imena in mi interpeliramo, ker Italijani pačijo krajevna imena (v kar pa nas opravičujejo spake a la Rasmagnia, Cesiano, Postumia, Longatico itd.).

Kaj mislite, gospod urednik, da ne bo morda umestno, ako bi tudi jaz, podpisana »Metla«, interpeliral kako avstrijsko ekscelencjo radi pačenja krajevnih imen od strani — ces. kr. pošte?!

»Metla«.

Reminiscenca. Iz sokolskih krogov nam pišejo: Jako hvaležni smo Vam, da zavračate one, ki toli mrže našo sokolsko organizacijo in nje idejo, da jej ne odrekuje le koristnosti, ampak jo smešijo celo. Saj je bil n. pr. »Primorski list« porogljivo pisal, da je sokolska spraj za neumne prepametna, a za pametne preneumna. Ljudje, ki tako govoré o ideji, pripoznani v vseh slovanskih plemenih kakor eminentno vzgojevalno sredstvo v narodnem duhu, taki ljudje kažejo le, da nočejo take vzgoje!! Oni nočejo, da bi se v narodu vzbujala možka samozavest, ki proganja duh hlapčevstva!! Seveda posejajo o tem, da bi svoji mržnji do narodne organizacije dali vsaj videz opravičenosti, po finesi, kakor da je sokolska organizacija le strankarska organizacija v našem domačem prepiru. No, to naj bi še bilo; tako očitanje se že prenaša, tudi če je krivo. Ali ljudje, ki mrže našo sokolsko organizacijo, ker mrže vsaki krepekji, energičnejši narodni v.let, vzbujajo na perfiden način domnevanje, kakor da je sokolska ideja v nasprotju z načeli sv. vere in da je torej duhovniku nemožno simpatizirati žujo. Proti takim insinvacijam pa že treba postaviti se po robu. V odgovor takim klevetnikom sokolstva hočemo tu oživiti reminiscenco iz nedavno minolih časov.

Uzor-duhovnik, spoštovan od vseh, je bil menda pokojni proš tržaški, dr. Šust. In ta mož, ta vzgledni duhovnik, ta zvesti sin svojega naroda, ta vredni člen v hierarhiji dijecese tržaške, ta desna roka svojemu vladiki, ta zvesti in goreči služabnik svoje cerkve: je bil »Sokol« od prvega začetka in ni nehal biti »Sokol«, ko se je povspel do časti ekscelencje namestnika, in je ostal »Sokol« do — zadnjega diha!! In sedaj vprašamo: o-li bil on to, ako bi le slutil, da se s tem le za las pregreša proti dolžnostim do cerkve in do vere! Gotovo ne! Pokojni Šust je bil gotovo popolnoma uverjen, da nič ne zgublja na svoji duhovenski časti s tem, da je Sokol!! O da: pokojni Šust je znal spajati dolžnosti duhovnika z dolžnostmi rodoljuba! Seveda ni bil pokojnik iz vrst novodobnih — boriteljev za krščansko resnico!!

Veselica pevskega društva »Zarja« v Rojanu, ki se je vršila minolo nedeljo, je vspela nepričakovano, toliko v moralnem, kolikor v materialnem pogledu. Občinstva je bilo toliko, da je bil natlačen ves obširni vrt gostilne »pri zlati kroni«. S posebnim zadosečenjem moramo povdariti, da smo videli na tej veselici toliko domačinov iz Rojana samega, kakor nobenkrat še dosedaj. Pa tudi iz Barkevelj, Sv. Marije Magdalene in iz sv. Ivana smo imeli gostov, med istimi deželnega poslanca Ivana Marijo Vatovec. Veliko navdušenje je izzval prihod lepega številca členov pevskega društva »Slavec« iz Rimanj z gospodom pevovodjem na čelu.

Program se je izvršil jako dobro; vse pevske točke so bile izvajane precizno, le v mešanem zboru »Spomin na Zagreb« so bili soprani malo razglašeni. Priporočali bi gospicam pevkam, da bi se v bodoče pazno izogibale takemu nedostatku. Šaljiva igra »Eno uro doktor« pa je bila izvajana nad vse pričakovanje. Vloge so bile v dobrih rokah. Ulogo Škrjanca je imel gospod Petrič. On je sicer že znan kakor dober igralec, ali to pot je prekosil samega sebe. Kaj naj bi rekli o »Ančiki«, gospici Vekoslavi Boletovi? Igrala je res tako naravno, da smo jo kar občudovali. Tudi ostali diletantje so prav izveli svoje uloge. Čast in hvala gospicam Vovkovi in Požarjevi in gg. Rafaelu Piščancu, Franu Boletu in Lučislavu in drugim!

Po dovršenem vspredu je začel ples v notranjih prostorih gostilne. Ples je trajal do polnoči. Kar nas je pa bolj v letih, smo poseli okrog miz ter se izborno zabavali pri čaši rujnega vinca, iskreno veseleči se na toli lepem vspehu naše »Zarje«. Res čuditi se moramo temu društvu, da je premagalo toliko kriz, da se je vzdržalo sredi ljutih viharjev tako krepko, da je zopet moglo podati lep dokaz svoje življenske moči. A se sebnost nas veseli, da je dobilo od strani občinstva takov zgovorni dokaz iskrenih simpatij. Le tako naprej po delu in borbi do — zmage!

Konečno moramo pohvalno omenjati še svetoivransko godbo. Svirala je tako dobro,

Razglas.

Daje se na obče znanje, da je za letos prepovedan od višje pol. oblasti semenj za živino, — kateri se je obdrževal v Dekanih vsako leto dne 9. septembra, in to radi primanjkljaja primerne prostora.

Zategadelj se bode smelo na tem semnju dne 9. septembra 1901. razprodajati samo kolonijalno*) blago, jestvine in lesenine.

Županstvo krajne občine

v Dekanih, 27. avgusta 1901.

Župan:

Mahnich.

*) Morda „manifakturnega“ Op. uredništvo.

Mladenič,

ki je dovršil ljudske šole, vsprejme se kakor učence v trgovino jestvin v Trstu. Obrniti se je v ulico Media št. 13.

Ugodna prilika.

V ulici Nuova, nasproti lekarni Zanetti se nahaja velik izbor

NAOČNIKOV

v jeklu, niklu, zlatem aluminiju in srebru iz najslavnejših tovarn s in periskopičnimi lečami od 25 novč. više.

Naočniki so zdravniško predpisani.

Moderne lorinjete izdelane v želvino kost, dalnogleđi za kopno, za po morju in gledališče.

Termometri za mrzlico, barometri in povekševalne leče po ugodnih cenah.

Sprejemajo se poprave.

Prodaja vina „Ai Maestri“

v ulici Valdirivo št. 17. Od danes naprej se prodaje istrski teran po 32 novč., za na dom po 30 novč. liter. Rebula iz Brl po 32 novč. liter. Vinski ocet po 12 novč. liter. Mrzle jedi v velikem izboru vedno pripravljene. Pivo I. vrste po 20 novč. liter. Na debelo po zelo ugodnih cenah.

Lepa in krasna viseča svetilnica (lampa) znamka „Brilliant Meteor-Brenner“ tvrdke Dittmar na Dunaju se po ceni proda. Naslov v naši tiskarni.

Konrad Jacopich trgovec z jedilnim blagom v Trstu, Piazza Barriera priporoča svojo zalogo jestvin, kolonijalij, navadnega in najfinejšega olja, najfinejše testenine, nadalje moke, otrobov, žito, ovsu itd. po jako nizkih cenah. Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in drobno. Ceniki franko.

Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli
dvorni založnik Nj. Svetosti papeža Leona XIII v Ljubljani.

Podpisani si uojoja naznaniti Vašem blagorodju, da se je doposlana mi tinktura za želodec rabila z dobrim vspedom pri želodčnem ter črevesnem kataru kakor tudi v boleznih na jetrah in obistih. GRADEC, dne 2. februara 1897.

Bolnišnica usmiljenih bratov
Provincijal:
F. Emanuel Leitner, višji zdravnik.
Blag. gosp.
Gabrijel Piccoli
Ljubljana.

Že mnogo časa svetujem vsem onim, kateri trpijo na bolečinah v želodcu in nerodnostih v črevesih, da uporabljajo Vašo izvrstno **želodčno tinkturo**, kojo sem jaz sam uporabljal s prav izvrstnim vspedom. Z odličnim spoštovanjem
Momjan (Istra), 6. oktobra 1900.
Don Peter Franceschini,
duhoven.

GORIŠKA LJUDSKA POSOJILNICA

registrovano društvo z omejeno zavezo, v Gorici
Gosposka ulica hšt. 7., I. nadstr. v lastni hiši.

Hranilne vloge sprejemajo se od vsacega, če tudi ni član društva in se obrestujejo po 4 1/2%, ne da bi se odbijal rentni davek.

Posojila dajejo se samo članom in sicer na menjice po 6% in na vključbo po 5 1/2%
Uradije vsaki dan od 9. do 12. ure dopol. in od 2. do 3. ure popol. razven nedelj in praznikov.

Stanje bran. vlog leta 1900. Kron 1.263.563
Poštuo-bran. račun št. 837.315.

Grand Hôtel-Restaurant Obelisk

OPČINA

Nova lastnika ravnatelja Berrettini & Cattaneo.

Valikanski vrt in veranda. — Krasen razgled.

Izvrstna kuhinja || Plzensko in Kulmbaško pivo.
dobro perskrbljena vsaki čas. || Specialiteta: Kraški teran.
KEGLJIŠČE. — LAWN-TENNIS. — KROGLJIŠČE. — BILJARD. — TELOVADNE PRIPRAVE.
| Telefon št. 657. |

Ob nedeljah in praznikih v lepem vremenu vozne zveze od restavracije „Central Pilsen“ na Općino.
Najzmernejše cene. Točno postrežbo vodita lastnika-ravnatelja osebno.
Vsakojaka pojasnila daje in slučajna naročila prejmlje gospod BERRETTINI

„Nova restavracija Central Pilsen“, (Trst Via Torrente 10)
z vrtom, kamor ne pride prah, ker je v zavetju. o o Kegljišče. o o
Izvrstna kuhinja dobro preskrbljena vsaki čas. — Poštene cene. — Najtočnejša postrežba.

Ivan Semulič

v Trstu, Piazza Belvedere (nova hiša)

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in druge vrste, iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena.

J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice

ože več desetletij povsod razširjene, in malo družin je, kjer bi manjkalo to lahko in moli učinkuj. če domače sredstvo, katero priporoča občinstvu mnogo zdravnikov pri zlih nasledkih slabega prebavljanja in telesnega zapretja. Teh kroglic, ki so tudi pod imenom Pserhofer-jeve kroglice ali Pserhofer-jeve kri čistilne kroglice znane, stane škatljica s 15 kroglicami 21 krajcarjev, 1 zavitek s 6 škatljicami 1 glđ. 5 kr., pri prejšnji vpošiljavi zneska stane s poštnine prosto vpošiljativjo: 1 zavitek 1 glđ. 25 kr., 2 zavitka 2 glđ. 30 kr., 3 zavitki 3 glđ. 35 kr., 10 zavitkov 9 glđ. 25 kr. — Navod uporabe je priložen.

Jedina izdelovalna in glavna razpošiljalna zaloga

J. Pserhofer-jeva lekarna

Dunaj L, Singerstrasse št. 5.

Prosi se izrecno, „J. Pserhofer-jeve odvajalne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rudečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino

J. Pserhofer-jev. 1 lonček 40 kr., s poštnine prosto pošiljativjo 65 kr.

J. Pserhofer-jev sok iz ozkega trpotca razslizujoč, 1 steklenica 50 kr.

J. Pserhofer-jev balzam zoper golšo, 1 steklenica 40 kr., s poštnine prosto pošiljativjo 65 kr.

Stoll-ovi Kola-preparati izvrstno krepčilo za želodec in živec, 1 liter kola-vina ali eliksirja 3 glđ., 1/2 litra 1 glđ. 60 kr., 1/4 litra 85 kr.

J. Pserhofer-jeva grenka želodčna tinktura (preje življenska

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se preskrbē vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v zalogi, na zahtevanje točno in najceneje.

Pošiljativjo po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se preje vpošlje denar (najboljše s poštno nakaznico), potem je poštnina mnogo cenejša, nego pri pošiljativh proti povzetju.

esenca imenovana.) — Lahko razstopljajoče zdravilo, dražilnega in krepčujočega učinka na želodec pri oviranem prebavljanju. 1 steklenica 22 kr., 1 dvannastorica steklenic 2 glđ.

J. Pserhofer-jev balzam zoper rane, 1 steklenica 50 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-jeva, najboljšo sredstvo za rast las, 1 pušica 2 glđ.

Zdravilni obliž za rane pok. prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s poštnine prosto pošiljativjo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a, domače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoj 1 glđ.

Julij Redersen

izdelovatelj zdravniških pasov in ortopedičnih aparatov.

Trst. — Via del Torrente št. 858-3. — Trst. (Nasproti „Isola Chiozza.“)

Kirurgični instrumenti, ortopedični aparati modrei, umetne roke in noge, berglje, ernanični pasovi, elastični pasovi in nogovice, suspensori, elektroterapevtski aparati, aparati za umetno dihanje ter predmeti za bolnike

Zaloga

predmetov z: kirurgična zdravljenja, angleški predmeti od gumiya in nepremočljivih snovij.

Prvo primorsko podjetje za

razpošiljanje in prevažanje pohištva

Rudolf Exner

Trst. — Via Squero nuovo 7. — Trst. Telefon 847.

Specijalno bavljenje za inmagaciniranje pohištva. Pakovanje vsake vrste se izvrši na najboljši način in po zmernih cenah. Nakladanje in prevažanje pohištva po železnici in morju v vse kraje tu- in inozemstva kakor tudi iz hiše po celem mestu ali okolici s patentovanimi velikimi vozovi najnovejše konstrukcije.

Sprejemanje posameznih kovčkov, za-bojev, košev itd. za inmagaciniranje.

Sprejemajo se pošiljativje vsake vrste in kamor si bodi.

Prave

kranjske klobase

velike po 18 kr. ena, šunke s kožo ali brez kože po 90 kr. kilo, prešičje glave brez kosti po 40 kr. klg., slanina in suho meso po 70 kr. klg., salame po 80 kr. klg. Vse to pošilja proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Pravi brinovec liter 1 glđ. 20 kr.

Tomsig Ludvik

v Gorici, ulica Morelli št. 30.

DELAVNICA

za pozlačevanje in dekoracije.

Sprejema vse v to stroko spadajoče poprave, toliko za cerkve kolikor za zasebnike. Velika in izbrana zaloga latev za okvirje in drugih predmetov po zelo nizkih cenah.

JAKOB BAMBIČ

trgovec z jedilnim blagom

Via Giulia št. 7. — Podružnica: Via Torrente 4.

Priporoča svojo zalogo jestvin kolonijalij, vsakovrstnega olja, navadnega in najfinejšega. — Najfineje testenine, po jako nizkih cenah, ter moke, žita, ovsu, otrobi. — Razpošilja naročeno blago tudi na deželo na debelo in drobno. — Cenike razpošilja franko. Priporoča se pri najsolidnejšem delu in o zmernih cenami.

100 do 300 goldinarjev

zamorejo si pridobiti osebe vsakega stanu v vsakem kraju gotovo in pošteno, brez kapitala in rizika z razpečevanjem zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Ponudbe pod naslovom Ludwig Oesterreicher v Budimpešti, VIII Deutshegasse, 8.

Razsežno jamstvo

Ludovik Borovnik tovarna in izdelovalnica precizijskih pušk Borovlje (Ferlach) Koroško

priporoča svoje najboljše in zanesljive puške vseh zistemov in kalibrov. Znamenite in oestrorelnne puške z žibre, risanice, lovske kratke puške in dvocevke za cele krogle iz dobrega kovanega maverijala, najsolidnejše puškarsko ročno delo ter dobro preskušano. Komade, ki ne ugajajo, sprejemem nazaj, jih zamenjam ali pa povrnem denar. Sprejemam v popraviljanje vse, izdelavam cevi v stare puške, nova kopita, predelavam puške za nabijanje od spredaj v take za nabijanje od zadej itd. Pri najsolidnejšem delu zmerne cene.

Slovenski cenik pošljem na zahtevanje brezplačno in franko

Cene zmerne.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
30- " " 3 3/4%	3-mesečni " 2 1/4%
	6- " " 2 1/2%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

v vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropolje, Reko kako v Zagreb, Arad, Bieltz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomeu, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez troškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjml.

Samčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente / Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati da srebrni denar, zlati avstrijski bankovci itd. po pogojb